

РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. Русе, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Палма Тараланска
Антоанета Атанасова

при участието на секретаря Недялка Неделчева
като разгледа докладваното от Антоанета Атанасова Въззивно гражданско
дело № 20224500500702 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на Х. Е. И. против насрочен търг на движими
вещи по изп. дело № 1104/2018 г. по описа на ЧСИ В. М., рег. № 833 на КЧСИ, с район
на действие ОС Русе. Твърди, че с длъжника К. Ж. Г. живеят заедно и тези вещи били в
нейно владение. Заявява, че веднъж вече били описвани по изп. дело и била
представила пред съдебния изпълнител документи, че същите са нейна собственост.
Позовава се на копия от фактури, които представя, като заема позиция, че от тях
безспорно се установявало, че била собственик на описаните вещи. Намира насрочения
търг за недопустим и иска от съда да го отмени. Претендира разноски.

По реда и в срока по чл. 436, ал. 2 ГПК не са постъпили писмени възражения от
насрещните страни по жалбата. В о. с. з. на 06.10.2023 г. вискателят „УниКредит
Булбанк“ АД чрез процесуалния си представител адв. К. Х. АК Русе взема становище
за неоснователност на жалбата

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител е изложил писмени
мотиви по обжалваното действие, с които намира жалбата за недопустима, а по
същество за неоснователна.

Въззивният съд като съобрази изложените в жалбата доводи, както и данните по
изпълнителното дело, намира за установено от фактическа страна следното:

Изп. дело № 1104/2018 г. по описа на ЧСИ В. М. е образувано по молба на взыскателя „Уникредит Булбанк“ АД против „СТРОЙ- КО и КО“ ЕООД и К. Ж. Г. за събиране на парични задължения. С молба от 26.09.2022 г. взыскателят е поискал извършване на изп. действия, в т. ч. и опис на движими вещи, собственост на длъжниците. На 17.10.2022 г. в дома на дл. К. Ж. Г. в ***** и в негово присъствие съдебният изпълнител описал следните движими вещи: холова гарнитура, - дамаска, холова маса със стъклен плот, холова секция ПДЧ, телевизор LG 32“ и офис стол. Назначил длъжника за техен пазач. Същите са оценени с помощта на вещо лице и с Протокол от 21.10.2022 г. е насрочен търг с явно наддаване за 15.11.2022 г. от 10 часа. С молба от 14.11.2022 г. Х. Е. И.- жалбоподател в настоящото производство, заявила пред съдебния изпълнител, че вещите са нейна собственост и поискала търгът им да бъде спрян. С Разпореждане на ЧСИ от 14.11.2022 г. молбата ѝ е оставена без уважение. По повод на това е постъпила и жалба от нея, която е предмет на разглеждане в настоящото производство.

Пред настоящата инстанция са приети представените от страна на жалбоподателката писмени доказателства- поръчка от „Мебели Виденов“ за секция „Невена S“ на стойност 244 лв. на адрес: ***** две фактури от „Практикер Ритейл“ на стойност 20 лв. и 71 лв. за закупени стоки от Х. И. и посочен адрес: Липник 50, две разписки за доставка на мебели от „Мебели Виденов“ на адрес: ***** едната от които е за секция „Фабия“ на стойност 329 лв. и с посочен потребител Х. И., а другата няма посочен потребител и е за спалня на стойност 172 лв.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Видно от приложеното копие от изпълнителното дело, както и от твърденията, изложени в жалбата, жалбоподателят Х. Е. И. се явява трето лице в изпълнителното производство. Жалбата от третото за изпълнението лице намира правното си основание в разпоредбата на чл. 435, ал. 4 ГПК. Съгласно чл. 436, ал. 1 ГПК, за третите лица срокът за обжалване действията на съдебния изпълнител започва да тече от узнаване на действието. В процесния случай в жалбата са изложени твърдения, че жалбоподателката е узнала за обжалваното действие по насочване на изпълнението чрез налагане на запор с извършване на опис върху процесните движими вещи на 10.11.2022 г., поради което съдът приема, че жалбата е в срок.

Въпросът за допустимостта на жалбата е разрешен с влязло в сила Определение № 437/03.08.2023 г., постановено по ч. гр. д. № 348/2023 г. на ВАС, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Правото на собственост върху движима вещь се доказва с верига от оборими презумпции (който държи владее, който владее, владее за себе си, който владее за себе си е собственик, освен ако от обстоятелствата е явно, че вещта принадлежи другиму).

Затова и при изпълнение върху движима вещ, съдебният изпълнител не събира доказателства за собствеността, особено както в случая не се касае до вещи, подлежащи на регистрационен режим, а използва индиции за собствеността - описва, оценява и предава за пазене вещта, само когато я намери в държане на длъжника.

Разпоредбата на чл. 435, ал. 4 ГПК защитава правата в изпълнителното производство на трето лице, при наличието на две кумулативно предвидени предпоставки: 1) когато изпълнението е насочено върху движими вещи, които в деня на налагане на запора се намират в негово владение и 2) запорираните вещи са собствени на третото лице към датата на налагане на запора (аргумент за противното от чл. 435, ал. 4, изр. второ от ГПК), т. е. този процесуален способ за защита срещу изпълнението е поставен на разположение на владеещия собственик на движимите вещи, върху които е насочено изпълнението, който не е страна по изпълнителното производство.

В конкретния случай, от данните по изп. дело се установява, че запорираните с описването им от ЧСИ движими вещи са намерени в дома на длъжника и по делото липсват доказателства, опровергаващи презумпцията по чл. 69 ЗС, които да сочат, че той упражнява фактическа власт върху тях не за себе си, а за друго лице, като техен държател на облигационно основание. Недоказани останаха изложените в жалбата твърдения, че жалбоподателката и дл. К. Ж. Г. живеят заедно и тези вещи били в нейно владение. Още повече, че длъжникът е присъствал по време на описа, назначен е за пазач на вещите и не е направил никакви възражения. При липса на доказано владение от страна на жалбоподателката върху движимите вещи към момента на извършване на описа и при наличие на данни, че те са се държали от длъжника по делото, което е и направило възможно провеждането на принудително изпълнение, само на това основание жалбоподателката не може да иска отмяна на действието на съдебния изпълнител, та дори и да се позовава на самостоятелни права върху движимите вещи. За защита на своето вещно право тя разполага с друг път – исков ред /с отрицателния установителен иск по чл. 440, ал. 1 ГПК/. Независимо от това, само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че представените от страна на жалбоподателката Х. И. писмени доказателства не установяват и собствеността ѝ върху описаните вещи. Те са относими само към една от тях- холова секция. Спалня по делото няма описвана, а с двете приложени фактури от „Практикер“ изобщо не е ясно какво точно е закупено. Що се отнася до холовата секция, приложени са писмени доказателства за две различни секции – различна серия и цена и не се установява идентичността им с описаната от ЧСИ, още повече като се съобрази и дадената от вещото лице заключение за цената на описаната от ЧСИ – 350 лв

В обобщение, жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора, разноси в полза на жалбоподателката за настоящата инстанция, както и за развитото се пред ВТАС производство не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран така, Русенският окръжен съд:

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователна жалба вх. № 10133/10.11.2022 г. от Х. Е. И. против действия по принудително изпълнение, извършени по изп. дело № 1104/2018 г. по описа на ЧСИ В. М., рег. № 833 на КЧСИ, с район на действие ОС Русе, предприети с Обявление № 14251/21.10.2022 г., изразяващи се в провеждане на публична продажба на движими вещи - холова гарнитура - дамаска, холова маса със стъклен плот, холова секция ПДЧ, телевизор LG 32“ и офис стол.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____